

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده کشاورزی

مطالعه قرابت ژنومی و تنوع ژنتیکی برخی گونه‌های جنس *Brassica spp*
با استفاده از نشانگرهای مورفولوژیک و ISSR

پایان‌نامه کارشناسی ارشد اصلاح نباتات

مهشید پیربویری

اساتید راهنما

دکتر محمد مهدی مجیدی

دکتر آقافخر میرلوحی

دانشگاه صنعتی اصفهان
دانشکده کشاورزی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته اصلاح نباتات خانم مهشید پیربویری
تحت عنوان

مطالعه قرابت ژنومی و تنوع ژنتیکی برخی گونه‌های جنس *Brassica spp* با استفاده از
نشانه‌های مورفولوژیک و ISSR

در تاریخ ۱۳۹۲/۶/۳۰ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت.

دکتر محمد مهدی مجیدی	۱- استاد راهنمای اول پایان نامه
دکتر آقافخر میرلوحی	۲- استاد راهنمای دوم پایان نامه
دکتر محمد حسین اهتمام	۳- استاد داور
دکتر مجید طالبی	۴- استاد داور
دکتر جهانگیر خواجه علی	۵- سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
هشت	فهرست مطالب
ده	فهرست اشکال
یازده	فهرست جداول
۱	چکیده
۲	فصل اول: مقدمه و بررسی منابع
۲	۱-۱- کلیات و اهداف
۵	۲-۱- رده بندی
۵	۳-۱- سیتوژنتیک کلزا
۶	۴-۱- ویژگی های گیاهشناسی کلزا
۷	۵-۱- سازگاری کلزا
۸	۶-۱- ارقام کلزا
۹	۷-۱- آفات و بیماری های کلزا
۹	۸-۱- اهداف و روش های اصلاحی در کلزا
۱۰	۹-۱- مراکز تنوع
۱۱	۱۰-۱- اهمیت بررسی تنوع ژنتیکی
۱۲	۱۱-۱- تنوع ژنتیکی
۱۳	۱-۱۱-۱- تنوع صفات مرفولوژیک
۱۵	۲-۱۱-۱- نشانگرهای ملکولی و کاربرد آن در بررسی تنوع ژنتیکی
۱۵	۱-۱۲- نشانگر ISSR
۲۰	فصل دوم: مواد و روش ها
۲۰	۱-۲- بررسی تنوع ژنتیکی مرفولوژیک
۲۰	۱-۱-۲- مکان آزمایش و مواد ژنتیکی مورد استفاده
۲۱	۲-۱-۲- نحوه اجرای آزمایش در مزرعه
۲۱	۳-۱-۲- صفات مورد بررسی و نحوه اندازه گیری
۲۵	۲-۲- بررسی چند شکلی نشانگر ISSR
۲۵	۱-۲-۲- استخراج DNA ژنومی از نمونه های گیاهی

۲۶	۲-۲-۲- تعیین کیفیت DNA با استفاده از ژل آگارز
۲۶	۳-۲-۲- واکنش زنجیره ای پلیمرز (PCR)
۲۷	۴-۲-۲- الکتروفورز فرآورده‌های تکثیر شده
۲۸	۳-۲- تجزیه و تحلیل داده‌ها
۲۸	۱-۳-۲- تجزیه داده‌های مرفولوژیک
۲۸	۲-۴-۲- تجزیه و تحلیل داده‌های ملکولی (نشانگر ISSR)
۳۰	فصل سوم: نتایج و بحث
۳۰	۱-۳- تحلیل تنوع ژنتیکی در ژرم پلاسم‌های جنس براسیکا با استفاده از صفات مرفولوژیک
۳۰	۱-۱-۳- آماره‌های توصیفی، برآورد ضریب تغییرات فنوتیپی، ژنوتیپی و وراثت پذیری عمومی
۳۲	۲-۱-۳- تجزیه واریانس و مقایسه میانگین صفات
۳۲	۱-۲-۱-۳- تجزیه واریانس
۳۲	۲-۲-۱-۳- مقایسه میانگین صفات
۳۹	۳-۱-۳- تجزیه خوشه‌ای (گروه بندی نمونه‌ها)
۴۵	۲-۳- تحلیل تنوع ژنتیکی در ژرم پلاسم براسیکا با استفاده از نشانگر ISSR
۴۵	۱-۲-۳- بررسی چندشکلی حاصل از آغازگرهای ISSR
۴۶	۲-۲-۳- تجزیه خوشه‌ای بر اساس نشانگر ISSR
۵۳	۳-۲-۳- تجزیه به مؤلفه‌های اصلی
۵۶	۴-۲-۳- ساختار ژنتیکی جمعیت‌ها
۵۹	۳-۳- مقایسه نمودار خوشه‌ای ژنوتیپ‌ها بر اساس داده‌های حاصل از نشانگر ISSR و صفات مورفولوژی-زراعی
۶۲	فصل چهارم: نتیجه‌گیری و پیشنهادات
۶۲	۱-۵- نتیجه‌گیری کلی
۶۴	۲-۵- پیشنهادات
۶۵	منابع

فهرست جداول

عنوان	صفحه
جدول ۱-۲: مشخصات ۵۷ نمونه از جنس Brassica	۲۳
جدول ۲-۲: اجزاء واکنش PCR و مقدار هر یک از آن‌ها برای تهیه محلول پایه	۲۶
جدول ۳-۲: برنامه PCR برای واکنش های ISSR در گیاه کلزا	۲۷
جدول ۱-۳: آمار توصیفی صفات مورفولوژیک بررسی شده در ۳۶ نمونه جنس براسیکا	۳۱
جدول ۳-۳: تجزیه واریانس صفات مورفولوژیک بررسی شده در ۳۶ نمونه از ژرم پلاسما کلزا	۳۲
جدول ۴-۳: تجزیه واریانس صفات عملکرد و اجزای عملکرد در ۳۶ نمونه از ژرم پلاسما کلزا	۳۲
جدول ۵-۳: مقایسه میانگین ۳۶ نمونه جنس براسیکا مورد استفاده برای صفات مورفولوژیک	۳۳
جدول ۶-۳: مقایسه میانگین ۳۶ نمونه جنس براسیکا مورد استفاده برای صفات عملکرد و اجزای عملکرد	۳۴
جدول ۷-۳: فاصله ژنتیکی بر مبنای مربع فاصله اقلیدسی گونه های مورد مطالعه با استفاده از داده های مورفولوژیک	۴۲
جدول ۸-۳: مقایسه میانگین برخی صفات مهم در گونه های جنس براسیکا	۴۴
جدول ۹-۳: اطلاعات نشانگرهای مورد مطالعه در ارزیابی تنوع ژنتیکی ژرم پلاسما Brassica	۴۶
جدول ۱۰-۳: ضریب همبستگی کوفتیک برای داده های ملکولی	۴۸
جدول ۱۱-۳: مقادیر Eigen value، واریانس و واریانس تجمعی سه مولفه ی اول در تجزیه به مولفه های اصلی	۵۳
جدول ۱۲-۳: تجزیه واریانس ملکولی گونه های جنس براسیکا بر اساس داده های حاصل از ISSR	۵۷
جدول ۱۳-۳: اطلاعات مربوط به پارامترهای ژنتیکی گونه های جنس براسیکا با استفاده از نشانگر ISSR	۵۸
جدول ۱۴-۳: مقادیر ضرایب تشابه (بالای قطر) و فواصل ژنتیکی (پایین قطر) ده گونه ی جنس براسیکا با روش نی و لی	۵۹

فهرست اشکال

عنوان	صفحه
شکل ۱-۱: روابط ژنومی گونه های مختلف جنس براسیکا بر اساس مثلث یو.....	۶۰
شکل ۱-۲: نمونه ای از ژل آگارز ۰.۷٪ TAE جهت تعیین کمیت و کیفیت DNA در گیاه کلزا.....	۲۷
شکل ۱-۳: نمودار خوشه ای به روش ward در ۳۶ نمونه مختلف جنس براسیکا بر اساس صفات مرفولوژیک.....	۴۳
شکل ۲-۳: نمودار خوشه ای به روش ward گونه های مختلف براسیکا بر اساس صفات مرفولوژیک و زراعی.....	۴۴
شکل ۳-۳: تصاویر مربوط به نشانگر ISSR شماره ۱۱(الف) - تصاویر مربوط به نشانگر ISSR شماره ۱۲(ب).....	۴۷
شکل ۴-۳: تصاویر مربوط به نشانگر ISSR شماره ۱۵ در بررسی تنوع ژنتیکی ۵۶ نمونه جنس براسیکا.....	۴۸
شکل ۵-۳: مقایسه ماتریس تشابه جاکارد (X) با ماتریس کوفنتیک حاصل از آن (Y) با ضریب همبستگی برابر با ۰/۸۳.....	۴۹
شکل ۶-۳: نمودار خوشه ای ۱۰ گونه ی جنس براسیکا بر اساس مارکر ملکولی ISSR.....	۵۱
شکل ۷-۳: نمودار خوشه ای ۵۶ نمونه از جنس براسیکا بر اساس مارکر ملکولی ISSR.....	۵۲
شکل ۸-۳: نمایش ۳ بعدی ۳ مؤلفه اول حاصل از تجزیه به مؤلفه های اصلی با استفاده از نشانگر ISSR.....	۵۴
شکل ۹-۳: نمودار پراکنش ۵۶ نمونه جنس براسیکا بر اساس نشانگر ISSR.....	۵۵

چکیده

کذا از جمله گیاهان دانه روغنی است که به علت دارا بودن صفات مثبت زراعی نظیر مقاومت به سرما، مقاومت به کم آبی، تحمل شوری، ارزش تناوبی بالا، کنترل علف‌های هرز، دارا بودن ژنوتیپ‌های بهاره و پاییزه، عملکرد مناسب و کیفیت روغن نسبت به سایر دانه‌های روغنی مورد کشت در کشور برتری دارد. به طور کلی دستیابی به تنوع ژنتیکی در گیاهان زراعی به منظور حفاظت از منابع ژنتیکی، توسعه‌ی زمینه‌ی ژنتیکی و کاربرد در برنامه‌های اصلاحی بسیار ضروری است. در این میان خویشاوندان وحشی براسیکا نیز دارای صفات زراعی مطلوب و مفید از قبیل نر عقیمی سیتوپلاسمی و هسته‌ای، مقاومت به بیماری‌ها و حشرات و نماتدها، مقاوم به تنش‌های سرما، شوری و خشکی می‌باشد که می‌توانند در برنامه‌های اصلاحی مفید واقع شوند. این پژوهش با هدف بررسی تنوع ژنتیکی بین و درون برخی از گونه‌های جنس براسیکا با بهره‌گیری از روش‌های کلاسیک و مولکولی انجام گردید. در مطالعه‌ی اول به بررسی تنوع ژنتیکی بین ۳۶ ژنوتیپ از ۶ گونه‌ی جنس براسیکا از طریق ویژگی‌های مورفولوژیک و بهره‌گیری از روش‌های چند متغیره آماری پرداخته شد. نتایج حاکی از تنوع بسیار بالا در ژرم پلاسم مورد مطالعه بود. تجزیه خوشه‌ای توانست گونه‌ها را تا حدود زیادی از همدیگر جدا کند. در آزمایش دوم با استفاده از ۲۳ آغازگر ISSR به بررسی تنوع ژنتیکی ۵۶ نمونه از ۱۰ گونه‌ی جنس براسیکا پرداخته شد. این آغازگرها در مجموع ۱۸۶ باند چند شکل تولید نمودند. نتایج نشان داد که تنوع زیادی بین اکسشن‌های مورد مطالعه وجود داشت، با این وجود تنوع بین ژنوتیپ‌های زراعی گونه‌ی *B. napus* از گونه‌های وحشی کمتر بود. نتایج تجزیه خوشه‌ای توانست گونه‌ها را به خوبی از همدیگر جدا کند. نتایج حاصل از تجزیه به مولفه‌های اصلی نیز گروه‌بندی ژنوتیپ‌ها را تایید کرد. نتایج تجزیه واریانس مولکولی (AMOVA) بین گونه‌ها نشان داد که ۳۵/۴۶ درصد از تنوع مربوط به بین گونه‌ها و بقیه تنوع مربوط به درون گونه‌ها بود. نتایج این تحقیق حاکی از همبستگی پایین (۰/۰۵ درصدی) بین نمودار خوشه‌ای حاصل از داده‌های مورفولوژیک با داده‌های نشانگر ISSR بود. با این وجود استفاده از نشانگر ISSR در مقایسه با داده‌های مورفولوژی بهتر توانست قرابت ژنتیکی بین ژنوتیپ‌ها و گونه‌های مورد بررسی را تعیین کند که حاکی از کارایی این نشانگر در تمایز بین ژنوتیپ‌های جنس براسیکا است.

کلمات کلیدی: براسیکا، مورفولوژی، ISSR، ملکولی، تجزیه خوشه‌ای، فیلوژنی، قرابت ژنتیکی

فصل اول

مقدمه و بررسی منابع

۱-۱- کلیات و اهداف

جمعیت جهان در سال ۲۰۵۰ میلادی به بیش از ۲۰ میلیارد نفر (سه برابر جمعیت کنونی) خواهد رسید؛ که برای تأمین غذای چنین جمعیتی، تولیدات کشاورزی باید به رشد ۷۰ درصدی برسد. در جهان امروز، یک میلیارد انسان گرسنه و ۵۰ میلیون کودک، دچار سوء تغذیه هستند. جهان در قرن ۲۱ میلادی با سه بحران بزرگ بازارهای مالی، غذا و انرژی روبه‌روست. توانایی یک کشور در تأمین مواد غذایی مورد نیاز خود به ۳ عامل بستگی دارد: دارا بودن زمین‌های زراعی، دسترسی به آب و فشار جمعیت. در کشورهای با مقدار زمین و آب محدود، هر چه جمعیت بیشتر باشد منابع موجود برای رفع احتیاجات ضروری افراد کمتر است. به نظر می‌رسد با تبدیل شدن امنیت غذایی جهان به یک بحران، استفاده از محصولات غذایی اصلاح شده ژنتیکی باید در دستور کار قرار بگیرد. هرچند در مورد زیست‌فناوری و استفاده از آن در تولید مواد غذایی، هیاهوی زیادی به راه افتاده؛ اما این روش می‌تواند تا حد زیادی به بحران غذایی کره زمین پاسخ دهد. دانه‌های روغنی پس از غلات دومین ذخایر غذایی جهان را تشکیل می‌دهند [۱۲]. این محصولات حاوی ۲۰ الی ۵۰ درصد روغن می‌باشند که در اغلب موارد حاوی ترکیبات متوازی از اسیدهای چرب اشباع و غیر اشباع هستند [۶]. در این میان براسیکا یکی از جنس‌های مهم گیاهان زراعی در سطح جهان می‌باشد که چندین عضو آن به عنوان گیاه مدل مورد استفاده قرار

می‌گیرد [۴۱]. کلزا از خانواده Cruciferae می‌باشد. کلزای زراعی (*Brassica napus*) از مهمترین گیاهان دانه روغنی در دنیا می‌باشد بطوری که دانه کلزا حاوی ۴۰-۴۶ درصد روغن می‌باشد و در حال حاضر در بین گیاهان روغنی بعد از سویا و نخل روغنی مکان سوم را در جهان دارا می‌باشد [۴۵ و ۲۷]. براسیکای زراعی علاوه بر تولید روغن خوراکی، برای تولید روغن صنعتی و تغذیه دام (از کنجاله آن) نیز استفاده می‌شود و همچنین منبع با ارزشی از فیبرهای رژیم غذایی، ویتامین C و فاکتورهای ضروری دیگر نظیر ترکیبات ضدسرطان است. در مورد زمان شروع استفاده از گونه‌های براسیکا به عنوان یک منبع روغن تناقض‌هایی وجود دارد. تگزوپوس [۱۴۰] اظهار داشته که احتمالاً اولین بار *B. oleracea* به عنوان منبع روغن در اروپا استفاده شده است. اپلکویست [۳۴] اظهار داشته است که *B. napus* اولین بار در هلند و در قرن ۱۷ به عنوان یک گیاه روغنی کشت شده است سپس کشت آن به سایر بخش‌های اروپا گسترده شده است. در ایران تولید کلزا از بدو فعالیت شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی در دهه ۱۳۴۰ آغاز گردید و در آن سال‌ها بررسی‌های ترویجی بر روی رقم سوئدی و بهاره یورو که کلزایی از گروه یک صفر (۰) محسوب می‌شد صورت گرفت. ویژگی‌های خاص گیاه کلزا و سازگاری آن با شرایط آب و هوایی مختلف سبب شده است که توسعه کشت این گیاه به عنوان نقطه امیدی جهت تامین روغن خام مورد نیاز کشور به شمار رود. به طوری که در حال حاضر زراعت این محصول به عنوان محور طرح‌های افزایش تولید دانه‌های روغنی به حساب می‌آید [۲۰۱۹]. کشور ما برای رفع نیازهای داخلی روغن سالیانه حدود یک میلیارد دلار صرف واردات روغن‌های گیاهی و کنجاله‌های روغنی می‌نماید و کمتر از ده درصد نیاز کشور با تولیدات داخلی تامین می‌شود. لذا افزایش تقاضا برای روغن گیاهی در بازارهای جهانی، فشار ناشی از هزینه‌ی خرید، واردات در کشورهای مصرف کننده و روند افزایش مصرف سرانه‌ی روغن گیاهی از جمله عواملی هستند که اهمیت توسعه کشت دانه‌های روغنی و گسترش برنامه‌های علمی تحقیقاتی را در این زمینه بیش از پیش مشخص می‌سازند [۱].

کلزا دارای ژنوم AACC و $2n=38$ بعد از سویا و پنبه دانه بعنوان سومین گیاه دانه روغنی، در تامین روغن نباتی جهان نقش بارزی ایفا می‌کند. خاستگاه اصلی کلزا کرانه‌های دریای مدیترانه بوده است و گونه‌ای آمفی دیپلوئید به حساب می‌آید که از تلاقی *B. rapa* و *B. olearacea* حاصل شده است. وجود روغن زیاد در دانه‌های کلزا و همچنین ترکیب مناسب اسیدهای چرب آن موجب تسلط این گیاه بر بازارهای جهانی شده است [۱۲۰]. دانه کلزا دارای ۴۰ تا ۴۵ درصد روغن، ۱۸ تا ۲۴ درصد پروتئین و ۱۲ تا ۲۰ درصد پوسته است و دو فراورده مهم آن روغن و کنجاله می‌باشد [۱۳۵]. ارقام کلزا که در گروه کانولا قرار دارند دارای کمتر از ۳۰ میکرومول گلوکوزینولات در هر گرم کنجاله بوده و روغن آنها دارای ۵ تا ۶ درصد اسیدهای چرب اشباع، ۵۵

تا ۶۵ درصد اسید اولئیک، ۲۰ تا ۳۰ درصد اسید لینولئیک، کمتر از ۱۰ درصد اسید لینولنیک، حدود ۲ درصد یا کمتر اسید اروسیک و فاقد کلسترول می باشند که روغن آنها بصورت خوراکی مصرف می شود [۷].

ویژگی های خاص گیاه کلزا و سازگاری آن با شرایط آب و هوایی اکثر نقاط کشور سبب شده است که توسعه کشت این گیاه به عنوان نقطه امیدی جهت تامین روغن خام مورد نیاز کشور و رهایی از وابستگی به آن به شمار رود [۴۹ و ۶۳]. امکان کشت پاییزه کلزا در اقلیم های مختلف و تفاوت فصل رشد آن با سایر دانه های روغنی معمول از جمله پنبه، سویا و آفتابگردان سبب شده که برداشت آن مقارن با زمانی باشد که ظرفیت کارخانه های روغن کشتی در فصل بیکاری بوده و موجب بالا رفتن بهره وری و درآمد آنها می گردد [۱۵].

منابع ژنتیکی گیاهی علاوه بر زیر بنای توسعه کشاورزی به عنوان منبعی از سازگاری ژنتیکی همچون سپری در برابر تغییرات محیطی عمل می کنند. فرسایش منابع مذکور امنیت غذایی جهان را با تهدید مواجه می کنند. نیاز به حفظ و به کارگیری منابع ژنتیکی گیاهی به عنوان محافظی در برابر مشکلات غیر قابل پیش بینی در آینده بر همگان آشکار است و چشم انداز تضعیف تنوع ژنتیکی به همراه تقاضای روز افزون به این منابع آنها را در مرکز توجه جهانی قرار داده است [۲۱]. بررسی تنوع ژنتیکی و روابط خویشاوندی بین و درون جمعیت ها، گونه ها و افراد مختلف یکی از اهداف اصلی و اولیه بسیاری از پژوهش های زیست شناسی و گیاه شناسی است. در سه دهه اخیر از روش های کلاسیک نظیر ریخت شناسی، مورفولوژی و فیزیولوژی برای بررسی تنوع ژنتیکی استفاده شده است که با روش های مولکولی می توان آن را تکمیل کرد. عمده روش های مولکولی برای چنین ارزیابی هایی استفاده از نشانگرهای مولکولی است [۴].

نشانگرهای مولکولی ابزارهای مفیدی جهت بررسی تنوع ژنتیکی در برنامه های اصلاحی و نقشه یابی ژن ها می باشند و ارتباط بین تنوع فنوتیپی و ژنتیکی را فراهم می کنند [۷۲ و ۱۱۴]. تکنیک ISSR-PCR روشی سریع، ساده، با کارایی و تکرارپذیری بالاست که نیازی به طراحی آغازگرهای اختصاصی ندارد و در مجموعه ای از تحقیقات ژنتیکی از جمله: مطالعه تنوع ژنتیکی، بررسی روند تکاملی گونه ها، ردیابی و نقشه یابی ژن ها و ارزیابی بیولوژی در سطح وسیعی از گونه های زراعی به کار گرفته می شود [۱۱۴].

بررسی تنوع ژنتیکی برای شناسایی و معرفی ارقام برتر امری مهم می باشد که نتایج آن در نهایت منجر به شناخت ارقام متناسب با شرایط آب و هوایی هر منطقه خواهد بود. با توجه به مطالب گفته شده این مطالعه اهداف زیر را دنبال می کند:

۱. بررسی روابط فیلوژنی و تنوع ژنتیکی بین و درون برخی گونه های جنس *Brassica* با استفاده از نشانگر ISSR
۲. بررسی تنوع ژنتیکی بین برخی ارقام و گونه های جنس *Brassica* با استفاده از صفات مورفولوژی

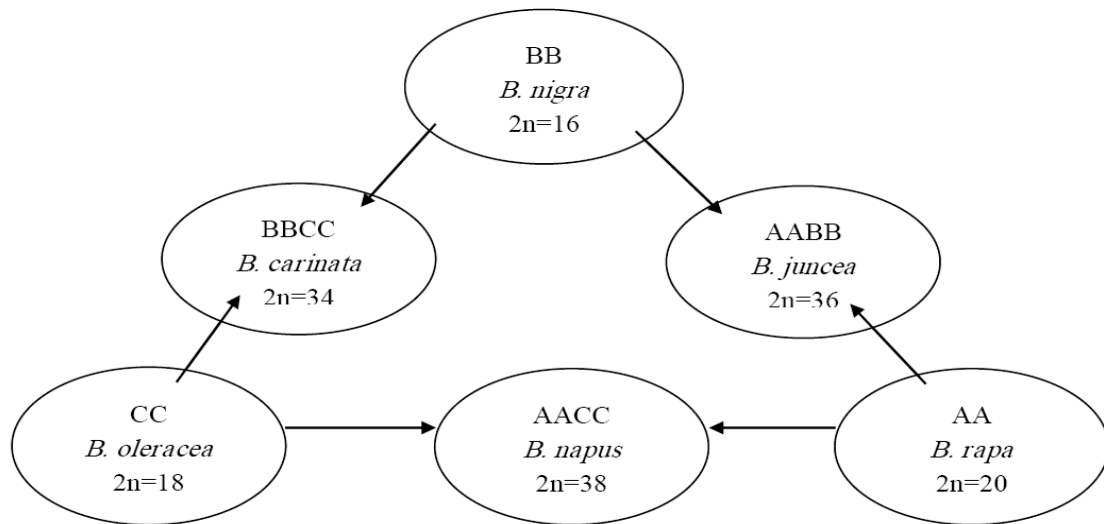
۲-۱- رده بندی

جنس کلزا (*Brassica*) متعلق به خانواده شب بو بوده، که دارای بیش از ۴۰ گونه می باشد. موقعیت تاکسونومیک این جنس به شرح زیر است:

Domain: Eukaryota
 Kingdom: Plantae
 Subkingdom: Viridaeplantae
 Phylum: Tracheophyta
 Subphylum: Euphyllophytina
 Class: Spermatopsida
 Subclass: Rosidae
 Superorder: Ranunculanae
 Order: Brassicales
 Family: Brassicaceae
 Tribe: Brassiceae
 Genus: *Brassica*

۳-۱- سیتوژنتیک کلزا

روابط گیاه‌شناختی بین گونه‌های کلزای روغنی در دهه‌ی ۱۹۳۰ مشخص گردید [۱۵]. مطالعات زیر بنایی سیتولوژیکی موریناگا [۹۵] حاکی از وجود سه گونه دیپلوئید شامل کلم (*B. olerace n=9 C*)، شلغم روغنی (*B. compestris n=18 A*) و خردل سیاه (*B. nigra n=8 B*) و همچنین سه گونه آمفی دیپلوئید شامل کلزای معمولی (*B. napus n=19 AC*)، خردل هندی (*B. juncea n=18 AB*)، خردل حبشی (*B. corinata n=17 BC*) می باشد که از تلاقی گونه‌های دیپلوئید فوق الذکر حاصل گشته‌اند. یو [۱۴۲] با تولید آمفی دیپلوئیدهای نامبرده به صورت مصنوعی روابط بین دیپلوئیدها و آمفی پلوئیدهای مذکور را اثبات نمود که این روابط به صورت شماتیک در مثلث یو که در شکل ۱-۱ آمده نشان داده شده است. مطالعات کروموزومی گونه‌های دیپلوئید حاکی از آن است که گونه‌های مزبور از یک گونه با $n=6$ کروموزوم به عنوان جد مشترک حاصل شده‌اند [۱۵]. درک روابط گونه‌های جنس براسیکا، متخصصین اصلاح نباتات را قادر خواهد ساخت که با استفاده از گونه‌های دیپلوئید، آمفی دیپلوئیدهای مصنوعی تولید نمایند و همچنین ژن‌های کنترل کننده خصوصیات مورد نظر را از طریق تلاقی بین گونه‌ای انتقال دهند [۵۲، ۸۳ و ۹۶]. در چین و ژاپن انتقال خصوصیات از قبیل زودرسی، نرعیمی سیتوپلاسمی، خودناسازگاری و پوشش رنگ قهوه‌ای بذر از طریق تلاقی بین گونه‌های شلغم روغنی و کلزا انجام گرفته است [۱۱۷].

شکل ۱-۱: روابط ژنومی گونه های مختلف جنس براسیکا بر اساس مثلث یو

۱-۴- ویژگی های گیاهشناسی کلزا

کلزا گیاهی یکساله است که که به صورت بوته ای استوار، با انشعابات محدود و ارتفاع متوسط تا بلند رشد می کند. طول دوره رشد کلزا در ارقام زودرس و بهار از ۹۰ تا ۱۵۰ روز و در کشت پائیزه از ۲۰۰ تا ۳۳۰ روز می رسد. تعداد شاخه های فرعی روی بوته بستگی زیادی به تراکم کاشت دارد [۷]. ریشه ی کلزا مستقیم و توسعه یافته است که تا عمق بیش از ۱/۵ متر در خاک های نفوذ پذیر رشد می کند. ریشه در ناحیه فوقانی ضخیم است و در نتیجه درصد بالای توسعه وزنی ریشه در لایه ی ۳۰ سانتیمتری فوقانی می باشد [۷]. برگ های پایینی بوته در وضعیت روزت تشکیل می شوند و به شکل بیضی و به رنگ سبز تیره، با دم برگ بلند و ترشحات واکسی سفیدرنگ مشاهده می شوند. برگ ها روی یکدیگر سایه نمی اندازند و بنابراین راندمان بهره وری از نور به حداکثر می رسد. گل آذین کلزا به صورت خوشه در انتهای ساقه اصلی و شاخه های جانبی پدید می آیند. گلها غالباً زرد رنگ هستند. هر گل از چهار کاسبرگ، چهار گلبرگ، شش پرچم و یک مادگی زبرین دو برچه ای تشکیل شده است. در هر بوته تعداد زیادی گل بوجود می آید که تعداد زیادی از آنها ریزش پیدا می کند. گلدهی در کلزا از پائین به سمت بالا در گل آذین انجام می شود. کلزا گیاهی خودگشن است ولی بسته به شرایط محیطی از چند تا ۵۰ درصد دگرگشنی قابل مشاهده است. در شلغم روغنی همچنین خودناسازگاری به درجات متفاوتی دیده شده است که هرچه خودناسازگاری بیشتر باشد میزان دگرگشنی بیشتر می شود [۷].

میوه در کلزا خورجین بلند و باریک به طول ۵ تا ۱۰ سانتیمتر می‌باشد که از دو برچه تشکیل شده است و این دو برچه توسط غشایی نازک از هم جدا می‌شوند. این دیواره هنگام رسیدگی خورجین پاره می‌شود. خورجین‌ها در کلزا شکوفا هستند و چنانچه در شرایط هوایی خشک گردند از ناحیه‌ی رأسی شکافته شده و دانه‌ها به شدت ریزش می‌یابند. در هر خورجین ۱۰ تا ۴۰ دانه‌ی کوچک و گرد به قطر ۱/۵ تا ۲/۵ میلیمتر مشاهده می‌شود. دانه در ارقام مختلف کلزا و شلغم روغنی به رنگ‌های زرد، قرمز تیره، قهوه‌ای یا سیاه دیده می‌شود اما در بسیاری از ارقام کلزا سیاه است و به ندرت ارقام با دانه‌هایی به رنگ زرد دیده می‌شود. دانه‌های زرد رنگ به دلیل پوسته‌ی نازک‌تر مقدار کمتری تانن و فیبر داشته و دارای درصد روغن و پروتئین بیشتری بوده و مطلوب‌تر هستند و از اهداف اصلاحی نیز می‌باشند. وزن هزار دانه در کلزا از ۳/۵ تا ۶ گرم متغیر بوده همچنین دانه‌های شلغم روغنی بزرگتر از دانه‌های کلزا می‌باشند [۷].

۱-۵- سازگاری کلزا

طیف سازگاری اقلیمی کلزا تقریباً وسیع است و از عرض جغرافیایی نزدیک به ۴۰ درجه جنوبی در قاره استرالیا تا بیش از ۶۰ درجه شمالی در نروژ و کانادا کشت می‌شود در ایران می‌تواند تا ارتفاع کمتر از ۲۵۰۰ متر از سطح دریا تولید گردد [۷]. گونه‌های مختلف روغنی کلزا در هر ۵ قاره و تحت شرایط متنوع اقلیمی و خاک کشت می‌گردند. که کشورهای همچون امریکا یا چین خود دارای طیف متنوعی از اقلیم و خاک هستند که برخی مناسب کشت ارقام بهاره و بعضی برای زمستانه مناسب هستند [۱۱۳]. بر روی تأثیرات اقلیمی کلزا مطالعات فراوانی صورت گرفته است در سال ۱۹۵۵ وایتزر و همکاران به این نتیجه رسیدند که عوامل اقلیمی می‌توانند عملکرد دانه‌ی کلزا را بین ۱۵ تا ۷۴ درصد تغییر دهند که در میان عوامل اقلیمی درجه حرارت و میزان رطوبت بالاترین اثر را دارند [۸]. دی کیمبر و گرگور نیز تأثیر عامل دما را بررسی کردند و به نتیجه مشابه دست یافتند [۱۴۹]. مقاومت به سرما در کلزا متفاوت است و تیپ‌های پائیزه مقاومت بیشتری در برابر سرما از خود بروز می‌دهند [۱۱۳]. زمان کشت کلزا در مناطق سرد و نیمه سرد را قبل از وقوع اولین یخبندان اعلام کرده اند [۳۷]. مهمترین هدف اصلاح کنندگان کلزا افزایش عملکرد دانه در واحد سطح می‌باشد که این صفت به شدت تحت تأثیر محیط و رقم می‌باشد [۸۷].

همچنین تعیین بهترین تاریخ کشت منجر به حصول عملکرد بیشتر می‌شود [۷]. دایجوکس و همکاران نیز به نتیجه مشابه دست یافتند [۴۸]. نتایج تحقیقات نشان داده که سرما باعث کاهش عملکرد می‌شود [۱۱۰]. نتایج نشان داد با تأخیر در تاریخ کاشت، محتوی روغن دانه و وزن هزار دانه کاهش می‌یابد [۲۳]. عملکرد بذر به عنوان یک صفت کمی، تحت تأثیر ژنوتیپ، محیط و برهم کنش ژنوتیپ و محیط می‌باشد [۶۰]. همچنین نقش تاریخ کاشت

در جلوگیری از مواجه شدن با درجه حرارت‌های بالا مهم گزارش شده است [۹۷]. رشد کلزا اغلب در دماهای بین ۱۰ تا ۳۰ درجه سانتی‌گراد انجام می‌گیرد. کلزا به دماهای بالا بخصوص در زمان گلدهی بسیار حساس است، حتی اگر رطوبت کافی در دسترس گیاه باشد. به دلیل تبخیر و تعرق بالای این گیاه که در حدود ۷۴۰ میلی‌متر در یک دوره رشد می‌باشد، شرایط آب و هوایی مرطوب را به خشکی ترجیح می‌دهد [۱۵].

گونه‌های جنس براسیکا همچنین به دامنه وسیعی از خاک‌ها متحمل هستند. از خاک رسی سنگین تا خاک‌های شنی و سبک به شرطی آب بتواند از آن عبور نموده و بسته نشود و در حالت ایده‌آل خاک باید دارای ساختمان خوب، زهکشی مناسب، دارای قابلیت نگه‌داری رطوبت و عمیق باشد. pH مناسب خاک بین ۵/۵ تا ۸ می‌تواند متغیر باشد. [۳۰]. تولید محصول در سطح بازدهی مطلوب در خاک‌های آهکی و خاک‌های با pH بالا، همواره با مشکلاتی مواجه بوده است استفاده از گوگرد برای کاهش pH خاک‌های قلیایی و افزایش قابلیت جذب عناصر غذایی وابسته به pH خاک همواره مورد توجه قرار گرفته است [۳۹].

کلزا از قدرت شاخه‌دهی خوبی برخوردار است و در تراکم‌های کم می‌تواند با افزایش تعداد شاخه‌های فرعی تا حدود زیادی تراکم کم گیاه را جبران کند و برای رسیدن به عملکرد بالا باید در پائیز تراکم بین ۶۰ تا ۸۰ بوته در متر مربع باشد که معادل ۶ تا ۸ کیلو بذر برای هر هکتار خواهد شد [۲].

۱-۶-۱- ارقام کلزا

ژنوتیپ‌های کلزا را بر اساس مقدار اسیدهای اروسیک و اولئیک در روغن و مقدار گلوکوزینولات در کنجاله گروه‌بندی می‌کنند. [۷].

۱. ژنوتیپ‌هایی که بیش از ۴۵ درصد اسید اروسیک دارند و کاربرد وسیعی در صنعت دارند.
۲. ارقامی که اسید اروسیک آنها پائین است اما مقدار زیادی اسید اولئیک و مقدار کمی اسید لینولنیک دارند و روغن آنها کاربرد وسیعی در صنایع مختلف دارد.
۳. ارقامی که کمتر از ۲ درصد اسید اروسیک در روغن و کمتر از ۳۰ میکرومول گلوکوزینولات در هر گرم کنجاله دارند و در گروه کانولا قرار می‌گیرند.

در یک گروه‌بندی دیگر کلزا به صورت زیر تقسیم بندی می‌شود:

در این روش ارقام کلزا دارای دو تیپ بهاره و پائیزه می‌باشند که ارقام بهاره به دلیل دوره رشد کوتاهتر از عملکرد کمتری برخوردارند و در ضمن نیازی به ورنالیزاسیون یا بهاره سازی ندارند، در حالی که ارقام پائیزه نیازمند گذراندن یک دوره سرما می‌باشند. ارقام مختلفی اصلاح شده‌اند که می‌توانند در مناطق مختلف کشور کشت شوند. ارقام اصلاح شده کنونی در سه دسته کلی تقسیم می‌شوند که از این قرارند:

الف - ارقام صفر (۰) : در این ارقام میزان اسید اروسیک به حد بسیار اندکی تقلیل یافته است.
 ب - ارقام دو صفر (۰۰) : در این ارقام علاوه بر اسید اروسیک ، میزان گلوکوزینولات نیز کاهش یافته است.
 ج - ارقام سه صفر (۰۰۰) : در این ارقام هر سه ماده نامطلوب در کمترین مقدار خود وجود دارند یعنی اسید اروسیک ، گلوکوزینولات و فیبر به حداقل رسیده اند [۷].

۱-۷-آفات و بیماری‌های کلزا

آفات عمومی مانند سفیده کلم، کرم آگروتیس، کرم برگ خوار چغندر قند، شب پره گاما، تریس‌ها، زنجره‌ها و غیره به کلزا آسیب رسانده و خسارت زیادی به آن وارد می‌کنند. کلزای زراعی به شدت نسبت به خسارت شته‌ها حساس بوده و از آن‌ها خسارت زیادی می‌بیند. شته‌ها با تغذیه از جوانه انتهایی گیاه باعث می‌شوند دانه‌بندی به شدت کاهش یابد [۷]. از جمله بیماری‌های کلزا می‌توان زنگ سفید، سوختگی سیاه کلم، سفیدک داخلی کلم و پوسیدگی ساقه را نام برد.

۱-۸-اهداف و روش‌های اصلاحی در کلزا

اهلی نمودن گیاهان یکی از مهمترین وقایع کشاورزی در دنیای جدید است. هدف‌های کلی اصلاح نباتات افزایش عملکرد در واحد سطح، بهتر نمودن کیفیت محصولات کشاورزی و تولید مواد اولیه مورد نیاز جوامع انسانی است. ارقام و واریته‌های اصلاح شده گیاهان زراعی و زینتی هر ساله از کشوری به کشور دیگر انتقال داده می‌شود. بدین طریق کیفیت و کمیت محصولات کشاورزی افزایش یافته و احتیاجات فرآورده‌های زراعی رفع می‌شود. در اغلب گیاهان یک یا چند ژن باارزش اقتصادی فراوان دارد. ژن‌هایی که حساسیت و مقاومت گیاهان را نسبت به امراض و آفات کنترل می‌کنند در اولویت برنامه‌های اصلاح نباتات قرار دارند. هدف اصلاحگر نبات نباید در توسعه روش‌های معمول کشت نباتات اصلاحی منحصر گردد بلکه بایستی همواره در جستجوی ترکیبات نو از ژنوتیپ‌های مطلوب باشد. هدف اصلاحی نهایی در هر برنامه اصلاحی افزایش عملکرد می‌باشد. کیفیت خصوصیتی است که باعث افزایش ارزش محصول می‌شود کیفیت در جایی ممکن است به ارزش غذایی یک غله یا طعم و بافت یک میوه تلقی شود. کیفیت جزء مهمی از هر برنامه اصلاح نباتات محسوب می‌شود. افزایش تولید در واحد سطح و استفاده از ژنوتیپ‌های مفید و مطلوب در هر منطقه آب و هوایی از دیگر اهداف اصلاحگران نباتات می‌باشد. عملکرد گیاه در واحد سطح منعکس کننده برآیند همه اجزا گیاه می‌باشد. بهر حال همه ژنوتیپ‌های تولید شده دارای عکس العمل فیزیولوژیکی و ژنتیکی یکسانی در شرایط مختلف نیستند. عملکرد صفتی پیچیده است که تحت تاثیر اثر متقابل ژنوتیپ و محیط می‌باشد.

برای دستیابی به حداکثر تولید، مقاوم بودن به آفات و بیماری‌ها ضروری است. علفهای هرز، حشرات، بیماری‌های باکتریایی و ویروسی در مقاطع مختلف از مرحله رشد گیاه بیشترین خسارت را به محصول وارد می‌کند. اصلاحگران همواره سعی بر دستیابی به گیاهانی را دارند که حاوی ژن‌های مطلوب مقاومت به آفات و بیماریها هستند. به هر حال از برنامه‌های اصلاحی مهم ایجاد گیاهان مقاوم می‌باشد. مقاومت به آفات بیشترین بازده اقتصادی را برای کشاورزان نوید بخش است. گیاهان مقاوم منجر به سرشکست شدن بسیاری از هزینه‌های تحمیلی به کشاورزان و بی‌نیاز شدن به فعالیتهایی همچون سمپاشی و آلودگی محیط زیست و مسائل باقیمانده سموم در بافت گیاهان زراعی با مصرف خوراکی می‌گردد.

مقاومت به تنش‌های غیر زنده نیز از جمله اهداف اصلاح نباتات می‌باشد. بیشتر تولیدات در مناطق نامساعد سرما و شوری حاصل می‌شود. و گیاه مجبور است برای تولید کافی با این شرایط نامساعد مقابله کند بعضی از واریته‌های گیاهان در شرایط نامساعد محیطی و فقر حاصلخیزی خاک قادر هستند مقدار مناسبی محصول را در واحد سطح تولید کنند بنابراین شناسایی ژنوتیپ‌های مقاوم به تنش‌های محیطی از اصلی‌ترین راهکارهای مناسب برای رفع معضل مذکور می‌باشد.

از روش‌های اصلاحی کلزا می‌توان به بک کراس و نیز انتخاب دوره ای اشاره کرد که در سطح وسیعی مورد استفاده قرار می‌گیرند [۳۸]. برای گونه‌های خودناسازگار هم انتخاب دوره‌ای به منظور تولید ارقام با عملکرد بالا مناسب‌تر است [۵۱]. تولید لاین‌های دبل هاپلوئید نیز به منظور ایجاد والدین هموزیگوت برای تولید والدین هیبریدهای کلزا استفاده شده است [۱۴۳].

۱-۹-۱- مراکز تنوع

نظر به اینکه گونه‌های اجدادی اصلی منقرض شده اند، شناسایی مراکز اصلی برای حفظ دانه‌های روغنی *Brassica* مهم جلوه می‌کند. گونه‌ی *B. rapa* وجود تنوع گسترده‌ای از دانه‌های روغنی *Brassica* را نمایان می‌سازد. این گونه، ۲۰۰۰ سال قبل در گستره‌ای از جزایر آتلانتیک در غرب تا سواحل شرقی چین و کره و از نروژ شمالی به سوی جنوب تا شمال هند با مرکزی نزدیک به نواحی هیمالیا پراکنده بوده است [۶۳]. مراکز ثانویه در اروپا، در نواحی مدیترانه‌ای و در آسیا متمرکز بودند. نمونه‌های روغنی آسیایی که با نام‌های سارسون زرد و قهوه‌ای شناخته می‌شوند؛ از لحاظ مورفولوژی گیاهی و گرایش به دارا بودن اجزای متفاوت اسید چرب و ساختار گلوکوزینولات، با انواع اروپایی متفاوت هستند. تجزیه پروتئین و سایر اجزای شیمیایی گیاهی اغلب از مجزا بودن خاستگاه‌های اروپایی و آسیایی حمایت می‌کنند، هرچند انواع هندی با اروپایی بیش از شلغم‌های اهلی و وحشی به همدیگر شباهت نشان داده‌اند [۴۹ و ۱۱].

اشکال وحشی *B. napus* کلزای آمفی دیپلوئید، در جایی ثبت نشده اند. از زمانی که مشخص شد *B. napus* باید از تلاقی درون گونه ای *B. rapa* × *B. oleracea* بوجود آمده باشد و از آنجایی که منشاء *B. oleracea* محدود به نواحی مدیترانه ای می شود، این موضوع که منشاء *B. napus* جنوب اروپاست مورد توافق قرار گرفت. *B. napus* در اوایل قرن ۱۹ در آسیا مرسوم شد، مکانی که در برخی مناطق عملکرد بهتری نسبت به دانه های روغنی بومی *B. rapa* تولید می کرد. اکثر ارقام *B. napus* در چین، کره و ژاپن از تلاقی بین *B. napus* اروپایی و واریته های بومی *B. rapa* ایجاد شده اند [۱۳۰].

احتمالات غیر مطمئنی درباره مرکز و خاستگاه *B. juncea* وجود دارد. نتیجه گرفته شده که منشاء آن در خاورمیانه و در جایی است که والدین فرضی آن یعنی *B. rapa* و *B. nigra* (خردل سیاه) برای اولین بار با هم برخورد کرده اند [۶۵]. به هر حال چون خردل سیاه در گذشته ادویه مهمی بود، به سرعت به خارج از اروپا، آفریقا، آسیا، هند و شرق دور گسترش یافت. چون *B. juncea* احتمالاً از تلاقی ژنوتیپ های متفاوتی از *B. rapa* و *B. nigra* در زمان ها و مکان های متفاوت حاصل شده؛ در نتیجه خاستگاه ثانویه آن را چین و شمال شرقی هند می توان فرض کرد [۶۴].

B. carinata یا خردل حبشی، به طور حتم از آفریقای شمالی منشاء گرفته است؛ جایی که گونه های والدینی آن یعنی *B. nigra* و *B. oleracea* هم ناحیه بوده اند. با توجه به پراکندگی محدود گونه های اصلی *Brassica* به حبشه و کشورهای همسایه آن، این گونه ها توانایی کمتری برای تبدیل شدن به گیاهی پیشرفته را داشته اند، اگرچه توانایی آنها برای مقاومت نسبت به خشکی، حشرات و بیماری ها اخیراً شناخته شده است. در دو گونه *B. rapa* و *napus* هر دو حالت بهاره و زمستانه وجود دارد. ارقام زمستانه میزان عملکرد بالاتری نسبت به ارقام بهاره دارند، اما مقاومت کمتری نسبت به غلات زمستانه دارند [۱۲۰].

۱-۱۰-۱- اهمیت بررسی تنوع ژنتیکی

موفقیت گذشته، حال و آینده اصلاح گران نباتات به میزان تنوع ژنتیکی موجود در گیاهان زراعی و خویشاوندان وحشی آنها بستگی دارد. علاوه بر آن استفاده از تنوع طبیعی به چند دلیل اهمیت دارد: یکنواختی ژنتیکی در گیاهان زراعی نامطلوب است، زیرا اولاً گیاهانی تولید می شوند که نسبت به اپیدمی ها و متغیرهای محیطی آسیب پذیرند که این باعث کاهش عملکرد می شود و از طرف دیگر، خویشاوندان وحشی گیاهان زراعی که دارای منابع ژنی مفید هستند، از بین می روند [۱۲۹]. کسب اطلاع از فاصله ژنتیکی در بین افراد یا جمعیت ها و آگاهی از روابط خویشاوندی گونه های مورد نظر در برنامه های اصلاحی، امکان سازماندهی ژرم-پلاسم و نمونه گیری مؤثر از ژنوتیپ ها را فراهم می سازد [۱۴].

۱۱-۱- تنوع ژنتیکی

اساس علم اصلاح نباتات بر وجود تنوع ژنتیکی در جوامع گیاهی استوار است و اصولاً بدون وجود تنوع، به-نژادی و انتخاب مفهومی نخواهد داشت [۱۳]. تنوع ژنتیکی اساس به نژادی است که از تکامل طبیعی ناشی شده و از اجزاء مهم پایداری نظام های بیولوژیک محسوب می شود. تنوع ژنتیکی به علت تمایز جغرافیایی و یا به علت موانع ژنتیکی تلقیح پذیری و تلاقی پذیری می باشد [۳]. حفاظت و استفاده پایدار از منابع ژنتیکی یک امر ضروری برای دستیابی به امنیت غذایی در آینده است [۱۱۲]. ذخایر ژنتیکی موجود در هر کشور یکی از گران بهاترین منابع بالقوه کشاورزی آن کشور به شمار می روند. هدف اصلی از مطالعه تنوع ژنتیکی و ارتباط میان کلکسیون های ژرم پلاسما، در نهایت مورد استفاده قرار دادن این اطلاعات برای تولید و توسعه ی ارقام دارای بهره وری بهتر در گونه های کشت شده می باشد [۲۶]. تجزیه و تحلیل و تفسیر دقیق تنوع ژنتیکی در ژرم پلاسما موجود از مهمترین مراحل در برنامه های اصلاحی است که امکان طبقه بندی و توصیف دقیق نمونه ها را فراهم آورده و اصلاح گر را در شناسایی زیر مجموعه ها و نمونه هایی که امکان استفاده مؤثر از آن ها در برنامه های اصلاحی آتی وجود دارد، یاری می کند و علاوه بر حصول برآورد دقیق از میزان تنوع موجود در ژرم پلاسما، والدین متنوع برای ایجاد نتاج متفرق که دارای حداکثر تنوع برای انتخاب های بعدی و استفاده در دیگر برنامه های اصلاحی می باشند، نیز قابل شناسایی هستند [۹۳].

بررسی تنوع ژنتیکی و انگشت نگاری گیاهان با استفاده از نشانگرهای مولکولی به طور گسترده ای انجام شده است. پیشرفت در زمینه فناوری نشانگرهای مبتنی بر DNA، به نژاد گران را در غلبه بر بسیاری مسائل موجود در رابطه با طبقه بندی و حفاظت ذخائر ژنتیکی گیاهی، شناسایی و حذف نمونه های تکراری موجود در بانک ژن یاری کرده است. یکی از مهم ترین موارد کاربرد این نشانگرها در اصلاح نباتات ارزیابی پتانسیل ذخائر توارثی است. گام اول در به نژادی خصوصیات گیاهی، درک از ساختار ذخائر ژنتیکی گیاهی است که این موضوع به نوبه خود نمونه گیری سیستماتیک از ذخائر ژنتیکی را برای مقاصد به نژادی و حفاظتی امکان پذیر می سازد [۱۴] و [۱۶]. اما این منابع ژنتیکی به دلیل بلایای طبیعی، چرای بی رویه حیوانات، توسعه شهر نشینی، از بین بردن علف های هرز و گونه های خویشاوند گیاهان زراعی با روش های مدرن کشاورزی، جنگ، گسترش ارقام اصلاح شده و از بین رفتن برخی نمونه ها در بانک های ژن با خطر فرسایش روبه رو هستند [۵۷، ۱۱۸ و ۱۳۶].

به طور کلی تنوع را می توان به دو بخش تنوع بین و درون گونه ای تقسیم نمود [۱۳۱]. افزایش تنوع درون گونه ای با شایستگی گونه در ارتباط مستقیم بوده و باعث افزایش آن می گردد [۱۲۳]. طی فرآیند اهلی سازی گیاهان، که از ۱۰ هزار سال پیش آغاز شد، انتخاب شدید بر روی تنوع ژنتیکی موجود در گیاهان وحشی، تغییرات سریع و یک سویه ای را به وجود آورده و همین امر پایه ی ژنتیکی بسیاری از گیاهان را ضعیف کرده

است [۱۳۹]. از طرف دیگر یکی از پیامدهای کشاورزی نوین که مبتنی بر استفاده از ارقام اصلاح شده با بیشترین عملکرد و کیفیت قابل قبول است، کاهش تنوع ژنتیکی ذخایر است. اگرچه تخمین کاهش تنوع ژنتیکی، مشکل و در برخی موارد ناممکن است، اما در اینکه بسیاری از ژن‌های مفید از دست رفته‌اند، ذخایر ژنتیکی با سرعت فزاینده‌ای کاهش یافته‌اند و محصولات زراعی عمده در معرض تهدید روزافزون شرایط محیطی نامناسب و تنش‌های زیستی و غیر زیستی قرار گرفته‌اند، تردیدی نیست. بنابراین امروزه آگاهی از تنوع ژنتیکی و مدیریت منابع ژنتیکی، اهمیت بسیار زیادی دارد. تنوع ژنتیکی را می‌توان با روش‌های مختلف و با مطالعه ویژگی‌های متفاوت بررسی کرد که از جمله آن‌ها می‌توان به بررسی صفات مورفولوژی، آناتومی، نشانگرهای بیوشیمیایی و نشانگرهای مبتنی بر DNA اشاره کرد [۱۲۸]. اگر چه یکی از محدودیت‌های صفات مورفولوژیک و زراعی، تأثیرپذیری از محیط و دارا بودن وراثت پذیری پایین می‌باشد، اما از آنجایی که مهم‌ترین خصوصیات اقتصادی را در بر می‌گیرند، به طور گسترده جهت بررسی تعیین تنوع ژنتیکی کاربرد داشته و تکنیک‌های دیگر به عنوان مکمل این تکنیک محسوب می‌گردند [۴۰ و ۵۸]. تنوع ژنتیکی در جمعیت‌های گیاهی از طریق سازوکارهای متفاوتی نظیر جهش، نوترکیبی جنسی، مهاجرت و جریان ژنی، رانده شدن ژنتیکی، دورگ‌گیری بین گونه‌ای، اینتر و گرسیون یا انتقال ژنتیکی، پلی پلوئیدی و گزینش ایجاد می‌شود. امروزه علاوه بر صفات مورفولوژیک، نشانگرهای مبتنی بر DNA نیز برای تعیین این تنوع و تعیین روابط فیلوژنی در گونه‌های گیاهی استفاده می‌شود [۱۴۴].

۱-۱۱-۱- تنوع صفات مورفولوژیک

نشانگرهای مورفولوژیک، تظاهر فنوتیپی بخشی از اطلاعات موجود در DNA بوده که به آسانی قابل ارزیابی است. این نشانگرها از ساده‌ترین نشانگرها بوده و وراثت آن‌ها به صورت مشاهده‌ای و بدون استفاده از روش‌های بیوشیمیایی یا مولکولی ارزیابی می‌شود [۷۸]. غالبیت و عدم تظاهر در مراحل اولیه رشد، آثار پلیوتروپیک، تأثیر-پذیری از محیط، اپیستازی، کم بودن چند شکلی و تعداد کم آن‌ها از خصوصیات نامطلوب این نوع نشانگرها است که استفاده از آن‌ها را محدود کرده است. چون تعداد این نشانگرها کم بوده، لذا تفسیر ژنتیکی آن‌ها چندان دقیق و واضح نیست و روشی طولانی و زمان‌بر بوده و طی مراحل رشد گیاه استفاده می‌شوند. منظور از صفات مورفولوژیک و زراعی ویژگی‌هایی نظیر ارتفاع، تعداد شاخه فرعی، عملکرد و غیره می‌باشد که از متداول‌ترین روش‌های بررسی تنوع ژنتیکی می‌باشد [۲۰].

از صفات مهم زراعی و مورفولوژیک برای انتخاب غیر مستقیم صفات مهم اقتصادی همچون عملکرد دانه و میزان عملکرد روغن استفاده می‌کنند. از جمله تحقیقات که در این زمینه صورت گرفته می‌توان به تحقیقات

مرجانویک_جرومیلا و همکاران در سال ۲۰۰۷ اشاره کرد که تعداد خورجین در بوته، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و عملکرد روغن را بررسی کردند و به همبستگی مثبت میان صفات زراعی و عملکرد رسیدند. [۸۶]. ربیعی و همکاران نیز با بررسی صفات مرفولوژی به این نتیجه رسیدند که صفات عملکرد دانه و وزن هزار دانه را می‌توان به عنوان شاخص گزینشی برای عملکرد بالا معرفی کرد [۹]. در سال ۱۹۹۹ نیز صفات روز تا گلدهی، ارتفاع بوته، تعداد دانه در خورجین، طول خورجین و عملکرد دانه را بررسی کردند و به همبستگی مثبت آنها با محتوای روغن ارقام کلزا پی بردند [۱۰۴]. مقاومت به خوابیدگی، روز تا گلدهی، تعداد خورجین در بوته و ارتفاع بوته نیز بررسی شد و به همبستگی مثبت با درصد روغن پی بردند [۱۸]. برادران و همکاران نیز از صفات مرفولوژیک کلزا استفاده کردند [۵]. خان و همکاران نیز در سال ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ در بررسی‌های خود روی گیاه کلزا صفات زراعی زیادی را بررسی کردند و به همبستگی مثبت آنها با عملکرد رسیدند [۷۴ و ۷۵]. تونکترک و سیفتسی نیز در سال ۲۰۰۷ تعداد خورجین در بوته، تعداد دانه در خورجین، تعداد شاخه‌های فرعی و وزن هزار دانه را بررسی کرده و نشان دادند با افزایش آنها عملکرد دانه افزایش می‌یابد. [۱۴۱]. مرجانویک و همکاران و نیز ایوانسکا و همکاران به ترتیب در سال‌های ۲۰۰۸ و ۲۰۰۷ با مطالعه بر روی ارقام کلزا از صفات زراعی استفاده نموده و همبستگی آنها را با عملکرد مورد بررسی قرار دادند [۶۹].

در سال ۲۰۰۴ گزارش کردند که تعداد دانه در خورجین صفت مهمی است که به طور مستقیم بر عملکرد تأثیر گذار است [۵۵]. محققان دریافتند که صفات طول دوره گلدهی، زودرسی، عملکرد بیولوژیک، شاخص برداشت، تعداد خورجین در بوته و تعداد دانه در خورجین، نقش قابل توجهی در بهبود عملکرد دانه کلزا به طور مستقیم و غیرمستقیم داشته‌اند [۱۰].

چوادهری و همکاران تنوع ژنوتیپ‌های جنس براسیکا را با استفاده از صفات روز تا گلدهی، ارتفاع گیاه، تعداد شاخه فرعی، وزن هزاردانه و غیره بررسی نموده و مشاهده شد که صفات مذکور بیشترین تنوع را نشان داده‌اند [۴۶]. کندی و همکاران نیز تنوع زیادی برای همه صفات در کلزا گزارش دادند. [۷۳]. با مطالعه بر روی خردل اتیوپی به تنوع زیادی میان نمونه‌ها پی بردند [۲۸]. نمونه‌هایی از *B. rapa* بررسی شده و به تنوع میان آنها پی بردند [۱۰۶]. با مطالعه ارقام کلزا، ارقام چینی و اروپایی از هم تفکیک شدند [۶۷]. سانگ و همکاران نیز با بررسی گونه‌های آمفی دیپلوئید براسیکا تنوع ژنتیکی وسیع بین و درون سه گونه‌ی مورد بررسی را نتیجه گرفتند که علت آن نیز دورگ‌گیری‌های متعدد بین والدین دیپلوئید و تغییرات ژنومی بعد از پلی پلوئید شدن می‌باشد [۱۳۴].

در حال حاضر از صفات مرفولوژیک در بررسی تنوع ژنتیکی گیاهان استفاده می‌شود که با وجود محدودیت‌ها و معایب بارز آنها که شامل تأثیرپذیری از محیط، وراثت پذیری کم و نیز کنترل توسط ژن‌های پلی‌تروپیک می‌-